

tydede, idet de henviste til, hvad der nylig har fundet Sted i en By paa Bornholm. Der er efter min Formening en overordentlig stor Forskjel mellem disse to Ting, og navnlig en stor Forskjel mellem de Lovforanstaltninger, der ere trufne lige overfor disse Forhold. Det andet Punkt, min ærede Ven berørte, var det Forslag af Udvalgets Mindretal, der findes opført under Nr. 8. Jeg veed ikke, om min ærede Sidemand maaske ikke ganske har hørt, hvad jeg derom har bemærket dels ved denne Sags anden Behandling og dels i Dag, eller om jeg skulde have været meget uheldig i at udtrykke, ikke blot min, men Udvalgets Anskuelse angaaende dette Punkt. Han udtalte nemlig, at jeg end ikke skulde have forsøgt paa at svække de Betænkkeligheder, som med Hensyn til Forslagets nuværende § 3 vare gjorte gjældende af Udvalgets Mindretal. So, tilvisse har jeg forsøgt dette; om det er lykkedes mig at svække disse Betænkkeligheder, maa naturligvis Thinget afgjøre; indtil videre kan jeg imidlertid ikke negte, at jeg staar i den Formening, at jeg ikke blot har gjort et Forsøg derpaa, men jeg er saa ubesteden at sige, at jeg i det Mindste nogenlunde har tilfredsstillet mig selv, hvad mit Forsøg i den Retning angaar. Det forekommer mig virkelig at være aldeles unægteligt, at de Betænkkeligheder, som det ærede Mindretal fornemmelig gjorde gjældende ved Sagens anden Behandling, nemlig at det skulde være umuligt at oplyse Identiteten imellem de paaagjældende Interimsbeviser og de senere Obligationer, maa være aldeles bortfaldne fra det ærede Mindretals Side, idet han selv har stillet et Forslag mod hvilket altsaa de samme Betænkkeligheder maatte kunne gjøres gjældende som imod Udvalgets Forslag eller Lovforslagets nuværende § 3. Kan man, naar der er Spørgsmaal om Interimsbeviser, der ere komne tilfede her i Landet, inden Loven traadte i Kraft, oplyse det Fornødne, for at der i Afgiften for Obligationerne i sin Tid kan gøres Afdrag for de Stempeler, der ere satte paa Interimsbeviserne, saa maa man virkelig og

faa kunne gjøre det med Hensyn til Interimsbeviser, der indkomme her i Landet, efter at Loven er traadt i Kraft. For Drigt vil det maaske erindres, at jeg ved 2den Behandling tillod mig at gjøre opmærksom paa, at Udvalgets Flertal havde været af den Formening, at Banfællighederne ved saaledes at godtgjøre det Tilsvarende mellem Interimsbeviser og Obligationer ikke vilde være uovervindelige, og at man havde tænkt sig forskjellige Maaeder, hvorpaa Banfællighederne kunde fjernes, men at man dog havde forbeholdt sig at tage sin endelige Bestemmelse, indtil man havde hørt, hvad den høierede Finantsminister maatte udtale angaaende dette Punkt. — Det var først, da den ærede Finantsminister gav Udvalget Ret i, at disse Banfælligheder ikke vare uovervindelige, at Flertallets Medlemmer bestemte sig til at indtage den Stilling, som man har indtaget, nemlig at fastholde denne Bestemmelse om Interimsbeviser. Jeg har da nu kun tilbage en Bemærkning til det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Sylvester Sørensen). Det kunde maaske anses for overflødig for mig at sige Noget i den Anledning, da han fra anden Side har faaet et Svar, som maaske er mere betydende for det ærede Medlem og maaske for mange Andre, i det Mindste med Hensyn til det Punkt, hvorom der her er Tale, end de Ord, som jeg kunde fremføre derom. Men det vilde dog formentlig være noget underligt, om jeg som Ordfører ikke vilde svare det ærede Medlem angaaende et Punkt, der staar i en saadan Forbindelse som det af ham fremsatte med Loven og den Grundtanke, hvorpaa den tildels kan siges at hvile. Jeg er imidlertid enig med det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds, som allerede har svaret det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds, deri, at de Antydninger, han fremsatte med, vistnok ikke ere egiede til at blive praktisk gennemførte. Det ærede Medlem antog, at det maaske kunde være heldigt, om det ikke blot var ved den første Om-